

der er i den Henseende af Sundhedscollegiet udstedt en Anvisning, som leveres til dem, der uden at være Læger skulle udstede saadanne Attester, for at de kunne have bestemte Regler at følge ved Bedømmelsen af, hvorvidt der findes utvivlsomme Tegn paa Døden; men disse Kjendetejgn troer jeg ere fuldstændig utilstrækkelige til at give Sikkerhed for, at Døden virkelig er indtraadt. Naar man tager Anvisningen for sig, vil man see, at der opstilles 6 forskjellige Kjendemerker, som skulle vise, at Døden virkelig er indtraadt, og det fordres, at alle disse 6 Kjendemerker skulle være tilstede, naar Døden er indtruffen pludselig, medens de 4 af dem idetmindste skulle være tilstede, „naar Døden har været en Følge af nogen Sygdom, der ei pludselig eller efter udvortes Vold er opstaaet“. Det hedder nemlig i denne Anvisning: „Af disse Tegn maae idetmindste de under Nr. 1, 2, 3, 4 være at see paa Livet“, men her indtræder det Curieuse, som jeg i Forbigaaende skal nævne, at de 2 af disse Tegn slet ikke kunne sees paa Livet, og altsaa kunne de 4 Tegn tilfammen aldrig være at see paa Livet. Det første Tegn er nemlig, „at den bekjendte Livligt bemærkes paa Stedet, hvor Livet findes, og ved Livet selv“, men det kan jo ikke sees paa Livet. Det andet Kjendetejgn er, „at Legemet er overalt iskoldt og, efterat have været stift, atter er blevet slapt og høieligt“, men naar Livet er slapt og høieligt, kan det virkelig heller ikke sees, om det tidligere har været stift; dernæst skal der tillige tages Hensyn til, om „Livet henligger i saa streng Kulde, at det kunde være stivfrosset“. — Jeg troer imidlertid, at det er blevet saa temmelig oplyst, at disse Kjendetejgn ere meget usikre; det er uvist, om der er Fare, naar de ikke ere tilstede, og jeg troer, at man maa forudsætte som givet, at selv om flere af dem ere tilstede, er det ikke dermed afgjort, at Livet virkelig er udsuffet. Man har ikke nogetombest andet sikkert Tegn paa, at Livet er udsuffet end det, at Forraadnelse indtræder; det eneste ubedragelige Kjendemerke, man har derpaa, er, at der er tydelige og umistjendelige Tegn paa Forraadnelse, og derfor har jeg i Lovforslaget opstil-

let dette som det eneste Kjendetejgn, der bliver Gjenstand for en Læges eller andre dertil udnævnte Mænds Attest. Derom vil en kundig og erfaren Mand eller, som jeg foreslaaer, 2 saadanne kunne overbevise sig uden at være Læger, men de andre Kjendetejgn ere saa bedragelige og usikre, at de ikke give den Visshed, som skulde have. Det vil ogsaa sees, at selve Placaten af 1832 skjæner bestemt imellem „utvivlsomme Tegn paa Døden“ og „umistjendelige Tegn paa Forraadnelse“; den anseer ikke disse 2 Udtryk som Et og det Samme; thi dens almindelige Forskrifter omhandle blot „utvivlsomme Tegn paa Døden“; men i § 6 hedder det: „Hvor Attest ei meddeles af en Læge, bør altid idetmindste 3 Dage fra den Tid, Døden viste sig, oppebies, inden Livet nedlægges i Kisten, medmindre tidligere umistjendelige Tegn paa Forraadnelse maatte vise sig“. Placaten gaaer saaledes ud fra, at der er en bestemt Forskel imellem de Tegn, hvormed den i Reglen vil lade sig nøie, og de Tegn paa Forraadnelse, som skulle findes, naar Attesten udstedes af Andre end en Læge. Jeg troer hermed at have vist, at der er en væsentlig Forskel imellem Udtrykkene i Lovforslaget: „umistjendelige Tegn paa Forraadnelse“ og dem, Placaten har: „utvivlsomme Tegn paa Døden“. Dette er den væsentligste Bestemmelse i mit Lovforslag, men paa den troer jeg ogsaa, det tjær herover, om der virkelig skal have en betryggende Sikkerhed. — De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget ere tilbeels Gjentagelser af, hvad der indeholdes i den nu gjældende Placat af 1832, dog med lidt Forandring. Fristen af 3 Gange 24 Timer, der skal være forløben fra den Tid, Døden antages at være indtraadt, og inden der udstedes Attest, er i Placaten kun fastsat for dem, der uden at være Læger skulle give Attest; men det er oplyst, og jeg troer, det er indrømmet fra alle Sider, at mangen en Læge har, naar han har betjent den Vedkommende under Sygdommen, udstedt Attest strax efter den formeentlige Døds Indtrædelse og uden at have seet den Døde. Jeg troer imidlertid ikke, at en saadan Fremgangsmaade medfører den Sikkerhed, man